

Слюсарчук Д.Д., Милимука Л.М.

студенти,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ХАРАКТЕРИСТИКА ВПЛИВУ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ НА АДВОКАТУРУ

Розглядаючи адвокатуру як сферу юстиції, потрібно спочатку охарактеризувати безпосередньо поняття юстиції.

Міністерство юстиції України (Мін'юст України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Положення про Міністерство юстиції України затверджене Указом Президента України від 6 квітня 2011 р. № 395/2011.

Завданнями Міністерства юстиції України є:

- формування і забезпечення реалізації державної правової політики, політики у сфері адаптації законодавства України до законодавства ЄС, політики з питань банкрутства;

- формування і забезпечення реалізації політики у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації, у сфері виконання кримінальних покарань, у сфері захисту персональних даних, у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), з питань державної реєстрації актів цивільного стану, з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, з питань державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, статутів, друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності;

- забезпечення представництва інтересів держави у судах України, здійснення захисту інтересів України у Європейському суді з прав людини, під час урегулювання спорів і розгляду в закордонних юрисдикційних органах справ за участю іноземних суб'єктів та України;

- експертне забезпечення правосуддя;

- організація роботи нотаріату;

- виконання функцій центрального засвідчувального органу шляхом забезпечення створення умов для функціонування засвідчувальних центрів органів виконавчої влади або інших державних органів та центрів сертифікації ключів;

- протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму (щодо нотаріусів, адвокатів та інших осіб, які надають юридичні послуги);

- здійснення міжнародно-правового співробітництва, забезпечення дотримання і виконання зобов'язань, узятих за міжнародними договорами України з правових питань [1].

Об'єктами юстиції є: судові установи, нотаріальні контори, органи реєстрації актів цивільного стану, судово-експертні установи, адвокатура.

Охарактеризувавши поняття юстиції, можна переходити до її більш конкретної сфери, тобто адвокатури. Конституція гарантує кожному право на захист своїх прав і свобод від порушень і протиправних посягань шляхом оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, місцевого самоврядування, посадових чи службових осіб. Так само у Конституції проголошується, що кожен має право на правову допомогу. У передбачених законом, ця допомога надається безкоштовно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав. Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органів в Україні діє такий правовий інститут як адвокатура.

Адвокатура – це добровільне професійне громадське об'єднання, яке покликане згідно з Конституцією сприяти захисту прав, свобод та представляти законні інтереси громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства, юридичних осіб, надавати їм іншу юридичну допомогу.

Відповідно до Закону «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» юридична допомога адвокатами здійснюється шляхом: надання консультацій, роз'яснень, довідок, рекомендацій, порад з правових питань; складання документів юридичного характеру (позови, скарги тощо); представництва в судах загальної юрисдикції з цивільних, адміністративних та кримінальних справ; юридичного обслуговування підприємств, установ, організацій, окремих громадян на підставах складених окремих договорів. Оскільки адвокатура є органом, який бере активну участь у захисті прав громадян, у своїй діяльності вона тісно взаємодіє з органами юстиції.

Якщо досліджувати взаємодію адвокатури з Міністерством юстиції, то можна стверджувати, що адвокатура – це громадська організація, яка діє на засадах самоврядування і самостійно вирішує всі свої питання, її взаємовідносини з Міністерством юстиції України та його органами будуються в основному на засадах співробітництва.

Водночас органи юстиції здійснюють організуючий вплив на адвокатську діяльність: Державна реєстраційна служба України реєструє адвокатські колегії, узагальнює статистичну звітність про адвокатську діяльність, фінансує оплату праці адвокатів за рахунок держави у разі участі адвоката в кримінальній справі за призначенням та при звільненні громадянина від оплати юридичної допомоги; Головне управління

юстиції в Автономній Республіці Крим, Головні управління юстиції областей, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій формують кваліфікаційно-дисциплінарні комісії адвокатури і здійснюють організаційне забезпечення їх діяльності. Названі комісії, до складу яких входять представники органів юстиції, беруть участь у визначенні рівня професійних знань осіб, які мають намір займатися адвокатською діяльністю та вирішують питання про дисциплінарну відповідальність адвокатів.

Забезпечення виконання покладених на Міністерство юстиції України завдань щодо розвитку системи нотаріальних послуг, організації роботи органів нотаріату та адвокатських об'єднань покладено на Департамент нотаріату та реєстрації адвокатських об'єднань [2].

Також, зараз відстоюється думка про те, що потрібно посилити вплив Мін'юсту на адвокатуру. Голова АПУ Бугай заявляє про цю необхідність.

«В той час коли реформа має бути націлена на вирішення такої проблеми, як подолання радянських традицій впливу держави на адвокатуру, ідеї посилити вплив міністерства можуть пропонувати лише ті, хто не знає реальних проблем професії, не практикує або має ностальгію за старими часами.

Щоденно в своїй роботі адвокати мають безліч створених державою перешкод, тиску з боку правоохоронців, відчувають брак інструментів захисту від втручання в адвокатську діяльність. Працює бюрократизована та алогічна система БПД, де адвокати поставлені перед дилемою або заробляти на оплачуваних державою послугах, або реально захищати клієнта. Це величезне поле для реформ.

Профільний закон перебуває на етапі підготовки змін, і адвокати докладають максимум зусиль для того, щоб посилити свої права і гарантії та відбудувати реально незалежний інститут адвокатури. Пропозиції до законопроекту направлені до робочої групи Ради з питань судової реформи і проходять подальший професійний аналіз.

Звіт АПУ про підсумки дискусії по законопроекту у Рівному містить відірвані від реальності ідеї та пропозиції. Бажання адвокатів посилити повноваження Мін'юсту, яке увійшло до новини про цю подію, можна вважати жартом до 1 квітня, а не позицією професійної спільноти» [3].

Розглянувши це питання, можна зробити висновок, що адвокатура все таки має тісний зв'язок з Міністерством юстиції України. Також, особливістю є те, що зараз вона знаходиться в періоді її реформування. Існують різні дискусії з приводу цього питання : одні вважають, що треба посилити вплив та контроль щодо цього інституту, а інші прагнуть все ж таки незалежності адвокатури.

Список використаних джерел:

1. Адміністративно-правове регулювання у сфері юстиції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://pidruchniki.com/1530122555896/pravo/administrativnopravove_regulyuvannya_sferi_yustitsiyi
2. Державне управління у сфері юстиції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://bookss.in.ua/book_administrativne-pravo-ukrani_825/30_tema-derzhavne-upravlnnya-u-sfer-yustici
3. Національна асоціація адвокатів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <https://www.facebook.com/UkrainianNationalBarAssociation/posts/1018218424892984:0>

Шегрін А.Ю., Ісаєвич О.М.

студенти,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПРИНЦИП ЗАКОНОСТІ ЯК ПЕРШООСНОВА ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

На сучасному етапі державотворення відбувається наповнення суспільних відносин новим змістом. Реформа поліції є однією з найпомітніших якісних змін, що відбулись за останній час в Україні. Нормативно-правова база, яка регулює діяльність поліції також змінилася і дещо деталізувались деякі моменти, у яких ще глибше підкреслюються принципи, які регламентують її діяльність, що передбаченні положенням Європейського кодексу поліцейської етики, прийнятого у грудні 2001 року Комітетом міністрів Ради Європи. Такі зміни правоохоронної системи нашої держави на пряму пов'язані з приведенням поліції до іноземних стандартів та європейською інтеграцією. У Кодексі зазначено: «система кримінальної юстиції відіграє визначну роль у захисті верховенства права, а поліція повинна відігравати у цій системі найважливішу роль...» [2] і далі: «у демократичних державах поліція сприяє підтримці цінностей демократії і сама сповідує цю мету» [2]. Один з таких принципів, який лежить в першеоснові даного кодексу є принцип законності, який є основним принципом побудови будь-якого інституту правової, демократичної держави. І нарешті при сучасній реформі він знайшов не тільки письмове своє відображення, а й практичне застосування.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року № 580-VIII поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України. Поліцейському заборонено виконувати злочинні чи явно